

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

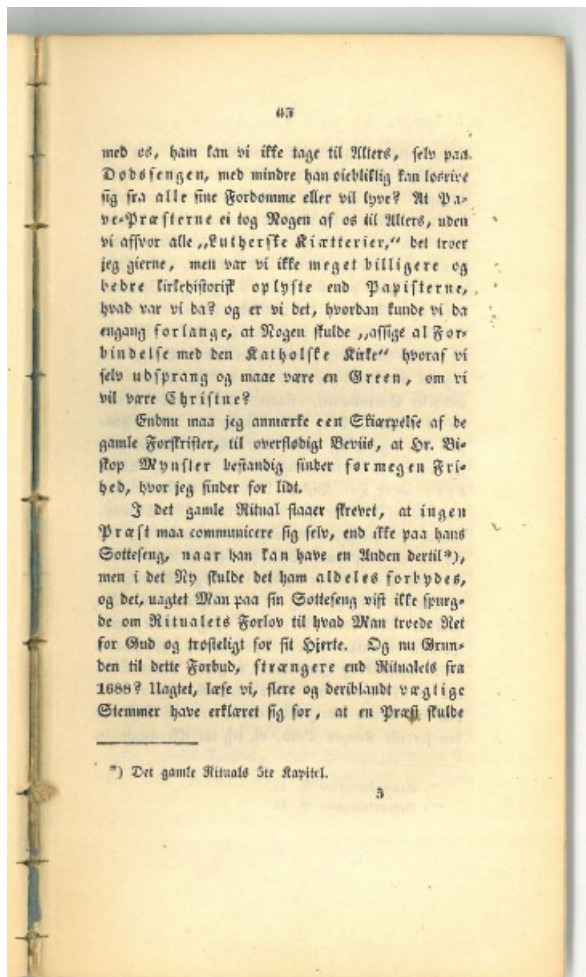
Titel: Udrag fra Frisprog mod H. H. Hr. Biskop Mynsters Forslag til en ny Forordnet Alterbog

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 65. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_640-txt-shoot-idm2495/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

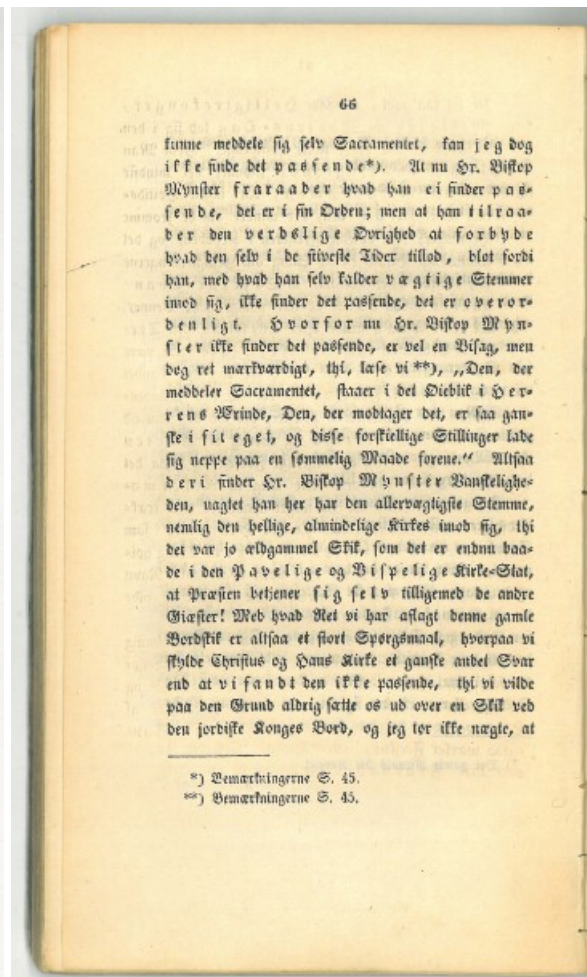

med os, han kan vi ikke tage til Alters, selv paa Døbsfengen, med mindre han oiebliklig kan loevise sig fra alle sine Gjordomme eller vil lyve? At Pave-Præsterne ei dog Nogen af os til Alters, uden vi affvor alle „Lutheriske Karakterer,“ det troer jeg gjerne, men var vi ikke meget billigere og bedre Kirkehistorikere oplyste end Papisterne, hvad var vi ba? og er vi det, hvordan kunde vi ba engang forlange, at Nogen skulde „affsige al Forsbundselse med den Katholske Kirke“ hvoraf vi selv udsprang og maae være en Green, om vi vil være Christne?

Endnu maa jeg anmærke een Stiærpelse af de gamle Forfrister, til overskibigt Brevs, at Hr. Biskop Wynster bestandig finder for megen Frihed, hvor jeg finder for lidt.

I det gamle Ritual saaeer skrevet, at ingen Præst maa communicere sig selv, end ikke paa hans Sotteseng, naar han kan have en Anden deri, men i det Ny skulde det ham aldeles forbydes, og det, naaglet Man paa sin Sotteseng vist ikke spurde om Ritualslets Forlov til hvad Man troede det for Gud og troesteligt for sit Hjerte. Og nu Grundten til dette Forbud, strengere end Ritualslet fra 1688? Naaglet, laese vi, flere og deriblandt væggtige Stemmer have erklæret sig for, at en Præst skulde

*) Det gamle Rituals 3te Kapitel.

kunne meddele sig selv Sacramentet, kan jeg dog ikke finde det passende*). At nu Hr. Biskop Wynster fraraader hvad han ei finder passende, det er i sin Orden; men at han tilraader den verdelige Dørlighed at forbyde hvad den selv i de siveste Tider tillod, blot fordi han, med hvad han selv kalder væggtige Stemmer imod sig, ikke finder det passende, det er overordenligt. Hvorfor nu Hr. Biskop Wynster ikke finder det passende, er vel en Bisag, men dog ret mærkbarligt, thi, laese vi**), „Den, der meddele Sacramentet, staer i det Dieblit i Herrens Grunde, Den, der modtager det, er saa ganske i sit eget, og disse forskellige Stillinger laese sig neppe paa en sømmelig Maade forene.“ Altsaa der i finder Hr. Biskop Wynster Kansseligheden, naaglet han her har den aller væggtigste Stemme, nemlig den hellige, almindelige Kirkes imod sig, thi det var jo ældgammel Skik, som det er endnu baade i den Paveelige og Bispelige Kirke-Stat, at Præsten betjener sig selv tilligemed de andre Gæster! Neb hvad det vi har aflagt denne gamle Bordskik er altsaa et stort Spørgsmaal, hvorpaa vi skulde Christus og Hans Kirke et ganske andet Svar end at vi faa det ikke passende, thi vi vilde paa den Grund aldrig satte os ud over en Skik ved den jordiste Konges Bord, og jeg tør ikke naagte, at

*) Bemærkningerne S. 45.

**) Bemærkningerne S. 45.

